

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 509/2014**z dnia 15 maja 2014 r.****zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Od 2001 r. określenie państw trzecich, których obywatele podlegają obowiązkowi wizowemu lub są z niego zwolnieni, jest dokonywane na podstawie kryteriów ustanowionych w motywie 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 539/2001⁽²⁾. Ewoluuący charakter polityki wizowej Unii oraz rosnąca potrzeba zapewnienia większej spójności między polityką wizową a innymi dziedzinami polityki Unii uzasadnia uwzględnienie pewnych dodatkowych kryteriów przy dokonywaniu przeglądu wykazów państw trzecich zawartych w załącznikach I i II do rozporządzenia (WE) nr 539/2001.
- (2) Określenie państw trzecich, których obywatele podlegają obowiązkowi wizowemu lub są z niego zwolnieni, powinno być dokonywane na podstawie przemyślanej indywidualnej oceny. Oceny tej należy dokonywać okresowo i może ona prowadzić do przedstawienia wniosków ustawodawczych w sprawie zmian w załącznikach do rozporządzenia (WE) nr 539/2001, niezależnie od możliwości wprowadzenia w tych załącznikach zmian dotyczących poszczególnych państw w związku z wystąpieniem szczególnych okoliczności, na przykład w wyniku procesu liberalizacji reżimu wizowego lub jako ostateczna konsekwencja czasowego zawieszenia zwolnienia z obowiązku wizowego.
- (3) Treść wykazów państw trzecich w załącznikach I i II do rozporządzenia (WE) nr 539/2001 powinna pozostawać zgodna z kryteriami określonymi w niniejszym rozporządzeniu. Niektóre państwa trzecie, w przypadku których nastąpiła zmiana sytuacji w odniesieniu do tych kryteriów, powinny zostać przeniesione z jednego załącznika do drugiego.
- (4) Utrzymanie obowiązku wizowego w stosunku do obywateli następujących państw: Dominika, Grenada, Kiribati, Mikronezja, Nauru, Palau, Saint Lucia, Saint Vincent i Grenadyny, Samoa, Timor Wschodni, Tonga, Trynidad i Tobago, Tuvalu, Wyspy Marshalla, Wyspy Salomona, Vanuatu oraz Zjednoczone Emiraty Arabskie, nie jest już uzasadnione. Państwa te nie stwarzają żadnego zagrożenia z punktu widzenia nielegalnej migracji ani zagrożenia dla porządku publicznego i bezpieczeństwa Unii, zgodnie z kryteriami określonymi w niniejszym rozporządzeniu. W związku z powyższym obywatele tych państw powinni zostać zwolnieni z obowiązku wizowego w przypadku całkowitego pobytu nie dłuższego niż 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu, a wzmianki o tych państwach powinny zostać przeniesione do załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 539/2001.
- (5) Komisja powinna ponadto dokonać oceny sytuacji Kolumbii i Peru w odniesieniu do kryteriów określonych w niniejszym rozporządzeniu przed rozpoczęciem negocjacji w sprawie umów dwustronnych o ruchu bezwizowym między Unią a tymi państwami.
- (6) Zwolnienie obywateli Dominiki, Grenady, Kiribati, Kolumbii, Mikronezji, Nauru, Palau, Peru, Saint Lucii, Saint Vincent i Grenadyn, Samoa, Timoru Wschodniego, Tonga, Trynidadu i Tobago, Tuvalu, Wysp Marshalla, Wysp Salomona, Vanuatu oraz Zjednoczonych Emiratów Arabskich z obowiązku wizowego nie powinno jednak wejść w życie dopóki – w celu zapewnienia pełnej wzajemności – nie zostaną zawarte umowy dwustronne o ruchu bezwizowym między Unią a tymi państwami.
- (7) Z danych statystycznych wynika, że grupy obywateli brytyjskich obecnie wymienione w części 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 539/2001 nie stwarzają ryzyka w kontekście nielegalnej imigracji do obszaru Schengen oraz że większość z nich zamieszkuje wyspy w regionie Karaibów, który wykazuje silne więzi i podobieństwa

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 27 lutego 2014 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 6 maja 2014 r.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Dz.U. L 81 z 21.3.2001, s. 1).

do państw sąsiadujących, których obywatele są zwolnieni z obowiązku wizowego. Te grupy obywateli brytyjskich powinny zatem zostać zwolnione z obowiązku wizowego w przypadku całkowitego pobytu nie dłuższego niż 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu, a wzmianki o tych grupach powinny zostać przeniesione do załącznika II tego rozporządzenia.

- (8) Rozwój prawa międzynarodowego, pociągający za sobą zmiany statusu lub oznaczeń niektórych państw lub podmiotów, powinien znaleźć odzwierciedlenie w załącznikach do rozporządzenia (WE) nr 539/2001. Do załącznika I do tego rozporządzenia należy dodać wzmiankę o Sudanie Południowym, ponieważ kraj ten ogłosił niepodległość w dniu 9 lipca 2011 r. i uzyskał członkostwo w Organizacji Narodów Zjednoczonych w dniu 14 lipca 2011 r.
- (9) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽¹⁾, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. B decyzji Rady 1999/437/WE ⁽²⁾.
- (10) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽³⁾, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. B i C decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE ⁽⁴⁾.
- (11) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽⁵⁾, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. B i C decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE ⁽⁶⁾.
- (12) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE ⁽⁷⁾; Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w związku z tym w jego przyjęciu, nie jest nim związane ani go nie stosuje.
- (13) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE ⁽⁸⁾; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jego przyjęciu, nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (14) W odniesieniu do Cypru niniejsze rozporządzenie jest aktem opartym na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związanym w rozumieniu art. 3 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2003 r.
- (15) W odniesieniu do Bułgarii i Rumunii niniejsze rozporządzenie jest aktem opartym na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związanym w rozumieniu art. 4 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁽²⁾ Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

⁽³⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

⁽⁶⁾ Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

⁽⁷⁾ Decyzja Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotycząca wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43).

⁽⁸⁾ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

- (16) W odniesieniu do Chorwacji niniejsze rozporządzenie jest aktem opartym na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związanym w rozumieniu art. 4 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2011 r.
- (17) Rozporządzenie (WE) nr 539/2001 powinno zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 539/2001 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) przed art. 1 dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł -1

Celem niniejszego rozporządzenia jest określenie państw trzecich, których obywatele objęci są obowiązkiem wizowym, oraz państw trzecich, których obywatele są zwolnieni z tego obowiązku, w oparciu o indywidualną ocenę szeregu kryteriów odnoszących się między innymi do nielegalnej imigracji, porządku oraz bezpieczeństwa publicznego, korzyści gospodarczych, w szczególności w zakresie turystyki i handlu zagranicznego, oraz do stosunków Unii z danymi państwami trzecimi, w tym w szczególności w zakresie poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności, a także do skutków spójności regionalnej i wzajemności.”;

- 2) w załączniku I wprowadza się następujące zmiany:

- a) w części 1 skreśla się wzmianki o Dominice, Grenadzie, Kiribati, Kolumbii, Mikronezji, Nauru, Palau, Peru, Saint Lucii, Saint Vincent i Grenadynach, Samoa, Timorze Wschodnim, Tonga, Trynidadzie i Tobago, Tuvalu, Wyspach Marshalla, Wyspach Salomona, Vanuatu oraz Zjednoczonych Emiratach Arabskich i dodaje się wzmiankę o Sudanie Południowym;
- b) skreśla się część 3;

- 3) w załączniku II wprowadza się następujące zmiany:

- a) w części 1 dodaje się następujące wzmianki:

„Dominika (*)”,
„Grenada (*)”,
„Kiribati (*)”,
„Kolumbia (*)”,
„Mikronezja (*)”,
„Nauru (*)”,
„Palau (*)”,
„Peru (*)”,
„Saint Lucia (*)”,
„Saint Vincent i Grenadyny (*)”,
„Samoa (*)”,
„Timor Wschodni (*)”,
„Tonga (*)”,
„Trynidad i Tobago (*)”,
„Tuvalu (*)”,
„Wyspy Marshalla (*)”,
„Wyspy Salomona (*)”,
„Vanuatu (*)” i
„Zjednoczone Emiraty Arabskie (*)”;

„(*) Zwolnienie z obowiązku wizowego ma zastosowanie od dnia wejścia w życie umowy o zwolnieniu z obowiązku wizowego, która zostanie zawarta z Unią Europejską”;

b) część 3 otrzymuje brzmienie:

„3. OBYWATELE BRYTYJSCY, KTÓRZY NIE SĄ OBYWATELAMI ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ DO CELÓW PRAWA UNII:

zamorscy Brytyjczycy (ang. *British nationals (Overseas)*)

obywatele brytyjskich terytoriów zamorskich (ang. *British Overseas Territories Citizens*)

zamorscy obywatele brytyjscy (ang. *British Overseas Citizens*)

osoby podlegające zwierzchnictwu brytyjskiemu (ang. *British Protected Persons*)

bezpaństwowi poddani Korony Brytyjskiej (ang. *British Subjects*)”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 maja 2014 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

D. KOURKOULAS

Przewodniczący
